

ЗАКОН

О ПОТВРЂИВАЊУ УГОВОРА ИЗМЕЂУ ВЛАДЕ РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ И ВЛАДЕ РЕПУБЛИКЕ ФРАНЦУСКЕ О САРАДЊИ У ОБЛАСТИ ОДБРАНЕ И СТАТУСУ ЊИХОВИХ СНАГА

Члан 1.

Потврђује се Уговор између Владе Републике Србије и Владе Републике Француске о сарадњи у области одбране и статусу њихових снага, који је потписан у Паризу, 7. априла 2011. године, у оригиналну на српском и француском језику.

Члан 2.

Текст Уговора у оригиналну на српском језику гласи:

Влада Републике Србије,

и

Влада Републике Француске,

у даљем тексту: „Стране”,

Ослањајући се на циљеве и принципе Повеље Уједињених нација,

Желећи да допринесу миру и безбедности у Европи,

Уважавајући узајамну волју за продубљивањем и проширењем оквира билатералне сарадње у области одбране,

Договориле су се о следећем:

Члан 1.

У овом уговору, наведени термини имају следеће значење:

- 1) „снаге” подразумевају јединице или формације копнене војске, ваздухопловних снага, морнарице или речне флотиле, као и сваког војног корпуса државе једне или друге Стране;
- 2) „особље” подразумева припаднике снага једне Стране, као и цивилно особље једне од Страна запослено у министарствима надлежним за питања одбране и безбедности, присутних на територији државе друге Стране, сагласно овом уговору;
- 3) „издржавано лице” подразумева супружника или ма које друго лице које живи у браку с једним чланом особља, као и децу коју издржава, у складу са законима Државе пошиљаоца;
- 4) „материјална средства” подразумева добра и опрему снага, укључујући оружје, муницију, војна возила и свако друго превозно средство;
- 5) „тајни подаци и материјали” подразумевају све информације, документе и материјале, без обзира на њихов облик, природу или начин преношења, и без обзира да ли су у процесу израде или у коначном облику, а којима је додељен неки степен класификације или ниво тајности, и који у интересу националне безбедности и у складу са националним законима и прописима Страна, захтевају заштиту од свих повреда, уништавања, злоупотребе, откривања, губитка или приступа неовлашћених лица или сваког другог облика угрожавања;
- 6) „Држава пошиљалац” подразумева државу Стране под чију власт потпада особље које се налази на територији државе друге Стране;
- 7) „Држава прималац” подразумева државу Стране на чијој територији се налазе, бораве или су у транзиту, снаге или особље Државе пошиљаоца.

Део I

Члан 2.

1. Стране су сагласне да овим уговором успоставе и развију сарадњу у области одбране, као и да утврде принципе на којима ће бити реализована таква сарадња.
2. Сарадња се остварује првенствено преко надлежних министарстава одбране Страна, уз сарадњу других министарстава, нарочито министарства надлежних за питања безбедности.

3. Стране могу дефинисати начине спровођења овог уговора договором или посебним аранжманима између надлежних министарских органа Страна.

Члан 3.

1. Сарадња се може остварити у следећим областима:
 - 1) одбрамбене и безбедносне политике;
 - 2) организације и функционисања оружаних снага;
 - 3) истраживања и развоја у области наоружања и војне опреме;
 - 4) операцијама одржавања мира као и хуманитарним и другим операцијама;
 - 5) војног и научног школовања;
 - 6) цивилне одбране;
 - 7) војне топографије и војне картографије;
 - 8) војног права;
 - 9) војне медицине.
2. Стране се могу споразумети и о свим другим облицима сарадње.

Члан 4.

Сарадња у областима које су дефинисане у члану 3. овог уговора, оствариваће се:

- 1) разменом, посећивањем, стажирањем, краткорочним или дугорочним боравком особља;
- 2) слањем или разменом официра техничких експерата;
- 3) на конференцијама, консултацијама, семинарима и другим сусретима у вези са предметима од заједничког интереса;
- 4) обучавањем, школовањем, предавањима, специјализацијом и другим врстама научног усавршавања;
- 5) учешћем посматрача у војним вежбама и маневрима;
- 6) сарадњом између разних организација, институција, научних војних јединица и техничких војних јединица Страна;
- 7) разменом искуства и података од заједничког интереса за Стране и свим другим облицима сарадње о којима се Стране заједнички договоре.

Члан 5.

1. Успоставља се Мешовита српско-француска војна комисија која ће имати за задатак да утврди опште принципе одбрамбене и безбедносне билатералне сарадње, као и да организује и координира такву сарадњу.
2. Мешовитој српско-француској војној комисији копредседаваће два официра министарства одбране, по један за сваку Страну. Остали чланови комисије су један секретар, изасланици одбране Страна присутни на територији државе друге Стране и у зависности од тема које се разматрају, официри или представници различитих видова и родова, као и служби надлежних министарстава.
3. Мешовита српско-француска војна комисија заседаће према потреби, наизменично на територији Републике Србије и Републике Француске.

4. Свака тема погодна да помогне јачању билатералне сарадње може бити унета у дневни ред састанака Мешовите српско-француске војне комисије, уз одобрење оба копредседавајућа официра.
5. Мешовита српско-француска војна комисија саставиће биланс сарадње остварене у току претходне године и утврдиће план билатералне сарадње за следећу годину.
6. План билатералне сарадње садржи заједнички одређене активности, као и њихову сврху, модалитете, датуме и места реализације, као и институције задужене за њихово спровођење. План билатералне сарадње потписаће оба копредседавајућа официра Мешовите српско-француске војне комисије.
7. Оба копредседавајућа официра Мешовите српско-француске војне комисије комуницираће међусобно преко изасланика одбране.

Члан 6.

1. Особље Државе пошиљаоца које се налази на територији Државе примаоца сагласно овом уговору, не може учествовати у припреми или извршењу ратних операција, у активностима које имају за циљ одржавање или успостављање реда и јавне безбедности, активностима везаним за национални суверенитет, нити да интервенише у таквим операцијама на било који начин.
2. За време боравка на територији Државе примаоца, особље Државе пошиљаоца, као и издржавана лица дужни су да поштују законе и прописе Државе примаоца.

Члан 7.

За све време боравка на територији Државе примаоца, особље Државе пошиљаоца задржава свој војни или цивилни статус.

Члан 8.

1. Одредбе овог члана дефинишу правила финансирања активности у оквиру сарадње, сходно оквирима и ограничењима буџетских средстава којима Стране располажу, изузев у случајевима предвиђеним у Делу II.
2. Држава пошиљалац сносиће за своје особље трошкове путовања све до тачке уласка на територију Државе примаоца, као и трошкове везане за плате и припадајуће додатке предвиђене националним законима и прописима.
3. Уколико се Стране другачије не договоре, Држава прималац сносиће:
 - трошкове локалног превоза особља Државе пошиљаоца од места њиховог уласка на територију Државе примаоца,
 - трошкове смештаја и исхране за особље Државе пошиљаоца, уколико су смештај и исхрана обезбеђени у војним објектима,
 - трошкове активности које она организује за особље Државе пошиљаоца.
4. Облици сарадње наведени у члану 4. овог уговора могу бити обухваћени посебним облицима финансирања предвиђеним посебним уговором или аранжманом, у складу са чланом 2. став 3. овог уговора.

Члан 9.

До закључивања уговора о размени тајних података и материјала, који би се од тренутка ступања на снагу примењивао на активности које се реализују у складу са овим уговором, Стране ће примењивати следећа правила:

- 1) Стране штите тајне податке и материјале којима би могле да имају приступ сагласно овом уговору, у складу са њиховим националним законима и прописима;
- 2) тајни подаци и материјали достављају се једино службеним путем или на начин одобрен од стране органа и тела надлежних за питања безбедности која су Стране именовале;
- 3) ни један тајни податак ни материјал, који је једна Страна добила током реализације овог уговора, друга Страна не сме предати, објавити, пренети, непосредно или посредно, привремено или стално, у корист трећих лица или неовлашћених особа или ентитета, без претходне писмене сагласности Стране од које потиче.

Део II

Члан 10.

Стране могу да се, у складу са овим уговором, договоре о привременом упућивању војно-техничких сарадника код надлежних органа једне или друге Стране.

Члан 11.

Стране споразумно утврђују задатке и дужности војно-техничких сарадника из члана 10. овог уговора. Стране утврђују споразумно услове, модалитете и трајање овог привременог упућивања.

Члан 12.

Држава пошиљалац сноси трошкове путовања војно-техничког сарадника до и од места одредишта на територији Државе примаоца, као и трошкове везане за плате и припадајуће додатке, у складу са законима и прописима Државе пошиљаоца.

Члан 13.

Држава прималац ће бесплатно ставити на располагање војно-техничком сараднику сва средства која су му неопходна за извршење његових дужности, у складу са овим уговором.

Члан 14.

1. За војно-техничке сараднике из члана 10. овог уговора, Држава пошиљалац ће преузети трошкове који се односе на превоз, смештај и исхрану, у складу са законима и прописима Државе пошиљаоца.
2. Држава прималац неће преузети никакве трошкове који се односе на боравак чланова особља и издржаваних лица која их прате.
3. Држава прималац може ипак, у зависности од конкретног случаја, а сагласно са дужностима војно-техничког сарадника из члана 10. овог уговора, преузети једино трошкове везане за његова службена путовања на територији Државе примаоца и службене телефонске разговоре са Државом пошиљаоцем.

Део III

Члан 15.

1. Статус чланова особља и издржаваних лица биће уређен у складу са одредбама Споразума између Држава Чланица Северноатлантског уговора и осталих Држава учесница у Партерству за мир о статусу њихових снага, потписаног у Бриселу 19. јуна 1995. године, од датума када Република Србија постане чланица тог споразума.
2. Све док Споразум из става 1. овог члана не ступи на снагу, примењиваће се одредбе наведене у Делу III овог уговора.

Члан 16.

1. Држава пошиљалац унапред ће доставити надлежним органима Државе примаоца податке о идентитету чланова особља и издржаваних лица која улазе на њену територију. Надлежни органи биће обавештени и о разрешењу са дужности поменутих лица, као и о датуму њиховог одласка са територије Државе примаоца.
2. Чланови особља и издржавана лица су овлашћени да улазе и излазе са територије Државе примаоца под условом да поседују важеће путне исправе. Уколико је потребно, наведена лица ће тражити визу и дозволу боравка, а надлежни органи Државе примаоца ће им помоћи да у најкраћем року добију та документа, без плаћања трошкова.
3. Особље Државе пошиљаоца дужно је да покаже лични или колективни налог за упућивање на задатак, или налог за њихово премештање/прекоманду издат од стране надлежних органа Државе пошиљаоца.

4. Приликом првог уласка на територију Државе примаоца у циљу преузимања дужности, особље Државе пошиљаоца је овлашћено да увезе личну робу и опрему за покућство у границама неопходним за личне и породичне потребе, уз ослобађање од плаћања царина, такси и других обавеза, за сво време њиховог боравка.

5. Одредбе овог члана не могу се тумачити као давање права на стални боравак, односно пребивалиште особљу и издржаваним лицима на територији Државе примаоца.

Члан 17.

Чланови особља који припадају оружаним снагама носиће униформу и војне ознаке, у складу са прописима који су на снази у њиховим оружаним снагама. Услове за ношење униформе утврдиће војни органи Државе примаоца.

Члан 18.

1. Чланови особља Државе пошиљаоца овлашћени су да управљају свим врстама војних возила на територији Државе примаоца, уколико су овлашћени да управљају тим врстама возила и на територији Државе пошиљаоца.
2. Возила снага Државе пошиљаоца која се користе на територији Државе примаоца, носе, уз број регистрације и видљиву националну ознаку.

Члан 19.

1. На територији Државе примаоца, а за потребе службе, чланови особља Државе пошиљаоца који припадају оружаним снагама, могу поседовати и

носити оружје које им је издато, а у складу са законима и прописима који су на снази у Држави примаоцу.

2. На територији Државе примаоца, а за потребе службе, чланови особља Државе пошиљаоца који припадају војним снагама, користе своје оружје које им је издато, у складу са законима Државе примаоца, осим ако надлежни органи Државе примаоца прихвате примену прописа на снази у Држави пошиљаоцу.

Члан 20.

Надлежни органи Државе пошиљаоца искључиво су надлежне за спровођење дисциплинског поступка за припаднике својих оружаних снага и чланове свог особља. У случају неизвршавања њихових обавеза, надлежни органи Државе пошиљаоца могу предузети све дисциплинске санкције, не искључујући и могућност судског гоњења.

Члан 21.

1. На чланове особља Државе пошиљаоца као и издржавана лица, не односе се прописи из области социјалног осигурања који су на снази на територији Државе примаоца.
2. Свака од Страна одговорна је за своје здравствене услуге и санитетску евакуацију.
3. У случају потребе или хитности, члановима особља и издржаваним лицима пружиће се медицинска и стоматолошка нега у здравственим војним установама, укључујући и хоспитализацију, под истим условима као и за чланове особља Државе примаоца. Здравствене услуге, као и хитна евакуација вршена том приликом, биће пружене бесплатно.
4. За сваку другу лекарску интервенцију, као и санитарни превоз до територије Државе пошиљаца, биће одговорна Држава пошиљалац.

Члан 22.

1. Смрт неког од члanova особља Државе пошиљаоца на територији Државе примаоца, биће утврђена у складу са законодавством Државе примаоца и од стране овлашћеног лекара који ће саставити умрлицу. Држава прималац се обавезује да ће у најкраћем року доставити оверену копију умрлице органима Државе пошиљаоца.
2. У случају да надлежна судска власт Државе примаоца нареди аутопсију преминулог или у случају да Држава пошиљалац захтева такву аутопсију, она ће бити извршена од стране лекара именованог од судске власти у Држави примаоцу. Једном лекару Државе пошиљаоца ће бити омогућено да присуствује аутопсији ако то дозвољавају закони Државе примаоца.
3. Надлежни органи Државе примаоца се обавезују да у што краћем року предају тело преминулог надлежним органима Државе пошиљаоца да би се омогућио његов превоз до територије Државе пошиљаоца.

Члан 23.

1. Држава прималац ће одобрити и надгледати улаз и излаз са територије свих опрема, материјала и разумних количина потрепштина и робе неопходних за извршење заједничких активности.
2. Снагама Државе пошиљаоца биће одобрен увоз њихове опреме, возила и материјалних средстава, као и друге војне робе намењене за њихову искључиву употребу, по систему привременог увоза са потпуним ослобађањем

од царина и такса, на рок од двадесет и четири месеца који може бити продужен.

3. Увоз разумних количина потрепштина намењених за искључиву употребу снага Државе пошиљаоца, вршиће се уз ослобађање од царина и такси.

4. Држава прималац одобриће снагама Државе пошиљаоца привремени увоз материјала и опреме са ослобађањем од царина и такси укључујући и ослобађање од царина и такси за разумне количине потрепштина неопходних снагама, а за реализацију свих врста договорених вежби и обучавања.

Увоз предвиђен уз ослобађање од плаћања царина, условљен је достављањем царини, уз царинску документацију и једне потврде чији је образац претходно договорен између Страна, потписан од стране надлежног органа Државе пошиљаоца. Имена особа овлашћених да потпишу неопходне царинске формуларе биће достављена царинским властима Државе примаоца уз примерке њиховог потписа и печата у употреби у Држави пошиљаоцу.

Материјална средства и опрема примљена уз ослобођење на царину и таксе, у складу са одредбама овог члана, не могу се уступити уз накнаду или без накнаде у Држави примаоцу. Међутим, у специфичним случајевима, њихово уступање или уништење може бити одобрено, само под условима прописаним од стране надлежних органа Државе примаоца.

Роба, материјална средства и опрема који су, у складу са одредбама овог члана, били примљени уз ослобађање од плаћања царина и такси, слободно ће моћи да се извозе уз ослобођење од свих царина и такси. У вези са том робом, материјалним средствима и опремом, једна потврда биће издата у складу са одредбом става 3. овог члана и достављена царинским властима. Царинске власти ће, у случају потребе, проверити да ли извезена роба, материјална средства и опрема одговарају садржини потврде.

5. Војне власти Државе примаоца пружиће помоћ снагама Државе пошиљаоца за све административне, царинске и техничке послове неопходне за примењивање одредаба овог члана.

6. У вези са применом прописа о порезу на приход и порезу на имовину веће вредности, као и на вршење права на наслеђивање и поклон, чланови особља Државе пошиљаоца, који због вршења својих дужности бораве на територији Државе примаоца, имаће статус као да им је пореско боравиште и даље на територији Државе пошиљаоца, која им исплаћује плате и остале принадлежности и остале личне приходе, укључујући и све што је у оквиру примене свих конвенција/уговора у циљу избегавања двоструког опорезивања између Државе примаоца и Државе пошиљаоца.

Одредба овог става примењиваће се и на издржавана лица уколико она не обављају никакву професионалну делатност.

7. Плате, принадлежности и остали слични приходи (изузев пензија), које се исплаћују од стране Државе пошиљаоца члановима војног особља, цивилним лицима и издржаваним лицима Државе пошиљаоца, могу се опорезивати једино у тој држави.

Члан 24.

1. Прекршаји почињени од стране особља Државе пошиљаоца, као и издржаваних лица, биће у судској надлежности Државе примаоца, са изузетком случајева предвиђених у ставу 2. овог члана.

2. Надлежни судски органи Државе пошиљаоца имају првенство у погледу судске надлежности у случају прекршаја који проистичу из чињења или

нечињења од стране члана особља у обављању службених дужности, као и у следећим случајевима:

- 1) када такав прекршај једино угрожава безбедност Државе пошиљаоца,
- 2) када такав прекршај једино оштећује лице или добра другог члана особља Државе пошиљаоца,
- 3) када такав прекршај једино оштећује добра Државе пошиљаоца.
3. Када држава која има право првенства у вршењу своје судске надлежности реши да се одрекне тог права, она је дужна то одмах да саопшти надлежним органима друге државе.

Надлежни органи државе која има првенство судске надлежности пажљиво проучавају захтеве за одрицање тог права, када надлежни органи друге државе процене да посебно важни разлози то оправдавају.

4. Држава пошиљалац се обавезује да сваког члана свог особља, као и издржавана лица, преда надлежним судским органима Државе примаоца ради истраге. Судски органи ће пажљиво размотрити све захтеве поднете од стране Државе пошиљаоца око вршења надзора над тим лицем, све док Држава прималац против њих не предузме кривично гоњење.
5. Надлежни органи Државе примаоца ће у најкраћем року обавестити надлежне органе Државе пошиљаоца о сваком лишењу слободе члана особља Државе пошиљаоца, као и издржаваног лица, уз прецизирање разлога за лишење слободе.
6. Стране ће пружити помоћ једна другој за вршење истрага и тражења доказа и обавестиће једна другу о наставку поступка од стране њихових судских органа.
7. У случају поступка пред надлежним судским органима Државе примаоца, сваки члан особља Државе пошиљаоца као и свако издржавано лице уживаће право на:
 - 1) суђење у разумном року;
 - 2) представљање по свом избору или на помоћ у складу са законима и прописима Државе примаоца;
 - 3) коришћење, по потреби, квалификованог тумача који ће им бесплатно бити стављен на располагање од стране Државе примаоца ради пружања помоћи за све време поступка и суђења;
 - 4) контакт са представником амбасаде Државе пошиљаоца и у случају да то допусте правила поступка, на право присуствовања тог представника суђењу;
 - 5) обавештавање, пре суђења, о делима за која се терете;
 - 6) суочење са сведоцима оптужбе, у случају да то допусте правила поступка;
 - 7) немогућност гоњења за свако чињење или нечињење које није представљало повреду закона Државе примаоца у тренутку кад је то чињење или нечињење било извршено.
8. Држава прималац ће пажљиво размотрити сваки захтев за издржавање казне у Држави пошиљаоцу, у случају да неко од особља Државе пошиљаоца или неко од издржаваних лица буду осуђени од стране судских органа Државе примаоца.

9. У случају да члан особља Државе пошиљаоца или неко од издржаваних лица којима је било суђено у складу са одредбама овог члана, буду ослобођени кривице или проглашени кривим, надлежни судски органи друге државе не могу им судити по други пут за исто кривично дело.

Члан 25.

1. Свака Страна се одриче било каквог захтева против друге Стране или члана њеног особља за оштећење њених добара или повреду чланова њеног особља, укључујући и случај када је такво поступање изазвало смртну последицу, због чињења или нечињења у обављању службених задатака који проистичу из овог уговора.

2. Одредба става 1. овог члана, неће се примењивати у случају грубе или намерне непажње. Груба непажња подразумева грубу грешку или озбиљан нехат. Намерна непажња подразумева грешку почињену са одлучном намером починиоца да нанесе штету.

3. Држава прималац замениће Државу пошиљаоца у поступку који се односи на штету причињену материјалним добрима или трећим лицима од стране снага или члана особља Државе пошиљаоца током обављања задатка. Стране ће преузети солидарно обавезе исплаћивања накнаде штете поднете од стране трећих лица и то:

- 1) када се штета приписује само једној Страни, та Страна ће исплатити целокупну одштету;
- 2) када се штета приписује обема Странама, или када се прецизно не може приписати ни једној од Страна, износ накнаде ће се једнако делити између Страна;
- 3) приписивање штете и накнадни износ одштете биће договорени уговором између Страна.

Део IV

Члан 26.

Сваки спор који се односи на тумачење или примену овог уговора, решаваће се путем консултација и преговора између Страна.

Члан 27.

1. Свака Страна ће обавестити другу Страну о окончању процедуре предвиђене националним законодавством која се од ње захтева за ступање на снагу овог уговора. Уговор почиње да важи првог дана другог месеца након дана пријема другог саопштења.

2. Овај уговор се може изменити или допунити у сваком тренутку, писаним путем, договором између Страна. Начин ступања на снагу измена и допуна, утврђен је у ставу 1. овог члана.

3. Овај уговор је закључен на период од 10 (десет) година и обнавља се прећутним продужењем.

4. Свака Страна може писмено да откаже овај уговор. У том случају, Уговор престаје да важи 6 (шест) месеци након датума пријема отказивања од стране друге Стране.

5. Окончање или отказивање овог уговора не ослобађа Стране од извршења обавеза уговорених за време трајања његове примене.

Сачињено у Паризу, 7. априла 2011. године у по 2 (два) оригинална примерка,
сваки на српском и француском језику, при чему су оба текста једнако
веродостојна.

У име Владе
Републике Србије

Драган Шутановац, с.р.
министар одбране

У име Владе
Републике Француске

Жерар Лонге, с.р.
министар одбране

Члан 3.

Овај закон ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у „Службеном гласнику Републике Србије - Међународни уговори”.